

Modlitwa w rodzinie w Wielki Czwartek

Rodzina gromadzi się wokół stołu nakrytego białym obrusem. Na środku stołu kładziemy krzyż (lub obraz Jezusa), egzemplarz Pisma Świętego (zaznaczamy fragment z Ewangelii św. Jana – J 13, 1-15), obok jedną, dużą świecę (na razie zgaszona, zapalimy ją na początku nabożeństwa), obok zapałki. Jeśli w domu są dzieci warto po przeczytaniu Ewangelii i komentarza papieża Franciszka porozmawiać z nimi o usłyszonym słowie. Nabożeństwo prowadzi ojciec rodziny lub inna starsza osoba. Prowadzący ma wydrukowany tekst nabożeństwa (literka „P” – Prowadzący, pozostali członkowie wspólnoty oznaczeni literką „W” – Wierni).

1. Słuchanie i rozważanie Słowa. Wszyscy stoją wokół stołu

P: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

P: Światło Chrystusa (zapalenie świecy)

W: Bogu niech będą dzięki

P: Jezu Chryste, Ty powiedziałeś: „Gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich” (Mt 18, 20). Wierzimy, że jesteś tu teraz pośród nas. Jesteś też obecny w swoim słowie. Daj nam Ducha Świętego, abyśmy z wiarą przyjęli Twoją Ewangelię i kierowali się nią w codzienności.

Ojcze nasz ...

P: Usiądźmy. Gromadzimy się w ten wieczór Wielkiego Czwartku, by razem z całym Kościołem obchodzić pamiątkę tego dnia, w którym nasz Pan Jezus zasiadł ze swoimi uczniami do Ostatniej Wieczerzy. Wtedy to umył apostołom nogi, zostawiając nam przykład miłości wzajemnej i ustanowił dla nas sakrament Eucharystii i kapłaństwa. Z wdzięcznością za te dary wysłuchajmy fragmentu z Ewangelii św. Jana, który opisuje to wydarzenie.

Wyznaczona wcześniej osoba lub prowadzący czyta z Biblii fragment Ewangelii św. Jana (J 13, 1-15)

P: Teraz posłuchajmy rozważania papieża Franciszka:

Wysłuchaliśmy tego, co Jezus uczynił podczas Ostatniej Wieczerzy. Jest to gest pożegnania, jest jakby dziedzictwem, które nam zostawia. On jest Bogiem, a stał się sługą, naszym służącym. I takie jest to dziedzictwo: również wy macie być sługami dla siebie nawzajem. A On poszedł tą drogą z miłości: także wy macie miłować się wzajemnie i służyć sobie w miłości. Oto spuścizna, którą pozostawił nam Jezus.

I ten gest umycia nóg ma wymowę symboliczną – wykonywali go niewolnicy, służy współbiedniakom, ludziom, którzy zasiadali do obiadu czy kolacji, gdyż wszystkie drogi były wówczas ziemne, toteż gdy ludzie przychodzili do domu, trzeba było je umyć. I Jezus wykonuje gest, robi coś, co było zadaniem niewolnika, sługi i to pozostawia nam jako swoją spuściznę. My mamy być sługami dla siebie nawzajem.

(Franciszek, fragment homilii podczas Mszy Wieczerzy Pańskiej, 17.04.2014 r.)

Jeśli chcemy i mamy czas, można teraz przez chwilę porozmawiać na temat usłyszanego słowa, zwłaszcza z dziećmi. Można pytać dzieci, co zapamiętały z czytań, wyjaśnić krótko, co dziś świętujemy, czego nas uczy Jezus. Dorośli też mogą się podzielić.

2. Modlitwa powszechna

P: Powstańmy. Odpowiadając na wysłuchane przed chwilą Boże Słowo zanośmy nasze modlitwy do Ojca w niebie:

P: Powierzamy Ci, Panie Twój Kościół. Niech w tym trudnym czasie będzie dla świata znakiem jedności i miłości. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

P: Powierzamy Ci, Panie papieża Franciszka, biskupów, szczególnie biskupa Romana, naszych księży. Niech cieszą się Twoją bliskością i życzliwością ludzi. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

P: Powierzamy Ci, Panie chorych, zarażonych koronawirusem oraz wszystkich, którzy im pomagają i leczą. Błogosław ich, przywróć im pokój serca i zdrowie. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

P: Powierzamy Ci, Panie wszystkich młodych. Niech odważnie idą za Tobą i otwartym sercem odpowiadają na powołanie, szczególnie do kapłaństwa. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

P: Powierzamy Ci, Panie wszystkich zmarłych, także na skutek epidemii. Niech oglądają Twoje oblicze w niebie. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

P: Powierzamy Ci, Panie nas samych. Daj nam swego Ducha, byśmy wzajemnie się miłowali tak, jak Ty nas umiłowałeś. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas Panie

Można dodać własne intencje i wypowiedzieć je teraz głośno

P: Wysłuchaj Ojczy naszych prośb, które zanosimy do Ciebie przez Chrystusa Pana naszego. Amen

P: Przebacząc sobie wzajemne urazy, które może były między nami, przekazmy sobie znak pokoju. **Przekazujemy sobie w rodzinie znak pokoju**

3. Przyjęcie duchowo Komunii Św.

P: Ponieważ nie możemy być dzisiaj na Mszy Św. i przyjąć Jezusa pod postacią chleba, dlatego przyjmijmy Go teraz duchowo. Św. Teresa od Jezusa pisała: „*Kiedy nie przystępujecie do komunii i nie uczestniczycie we Mszy Św., najbardziej korzystną rzeczą jest praktyka komunii duchowej ... Dzięki niej obficie jesteście naznaczeni miłością naszego Pana*”. Na znak skruchy za nasze grzechy i adoracji uklękniemy.

P: Otwórzmy swoje serca przed Jezusem, tak jakby On był tu teraz obecny w Najświętszym Sakramencie. Wołajmy wspólnie:

W: Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata zmiłuj się nad nami

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata obdarz nas pokojem

P: Niech każdy w swoim sercu wzbudzi pragnienie przyjęcia Jezusa w Komunii Św. Możemy w ciszy naszego serca mówić teraz: Przyjdź Panie Jezu (chwilka ciszy)

Módlmy się wspólnie:

P: *Jezu mój! wierzę, że jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie.*

Miłuję Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w duszy mojej.

Ponieważ teraz nie mogę Cię przyjąć sakramentalnie,

przyjdź przynajmniej duchowo do serca mojego.

Obejmuję Cię jakobyś już do mnie przyszedł

i cały z Tobą się łączę,

nie dozwól, abym się miał oddalić od Ciebie.

(Św. Alfons Liguori, *Nawiedzenia Przenajświętszego Sakramentu*, Lublin 2002, s. 13-14)

P: Powstańmy i dziękujmy Bogu za każde dobro. Po każdym wezwaniu będziemy powtarzać:
Dziękujemy Ci, Panie

P: Dziękujemy Ci, Panie, że w Eucharystii zawsze jesteś z nami. **W:** Dziękujemy Ci, Panie

P: Dziękujemy Ci, Panie, że jest w nas tęsknota za pełnym uczestnictwem we Mszy Św.

P: Dziękujemy Ci, Panie za kapłanów, którzy sprawują dla nas sakramenty i głoszą Twoje słowo

P: Dziękujemy Ci, Panie za sakrament małżeństwa, naszą rodzinę, wspólnotę

P: Dziękujemy Ci, Panie, że dajesz nam siłę do przetrwania tych trudnych dni

P: Dziękujemy Ci, Panie za lekarzy, pielęgniarki i wszystkich, którzy teraz służą chorym

P: Powierzmy się opiece Maryi – naszej Matki: Zdrowaś Maryjo ...

P: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen

Każdy na sobie czyni znak krzyża, rodzice mogą teraz pobłogosławić swoje dzieci robiąc im na czole krzyżyk

Modlitwa w rodzinie w Wielki Piątek

Tak samo jak w Wielki Czwartek gromadzimy się przy stole nakrytym białym obrusem. Na stole jest zapalona świeca, Pismo Święte (z zaznaczonym fragmentem z Ewangelii św. Marka Mk 15, 1-47), wyeksponowany krzyż. Można też przygotować książeczki z zaznaczoną pieśnią pasyjną (np. „Krzyżu Chrystusa”), którą zaśpiewamy po odczytaniu Ewangelii. Każdy z uczestników przynosi też swój krzyżyk (może być ze ściany swojego pokoju, z bierzmowania, z łańcuszka.). Prowadzący ma wydrukowany tekst nabożeństwa.

1. Wszyscy stoimy wokół stołu

P: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen

P: Dziś jest Wielki Piątek – dzień męki i śmierci Pana Jezusa na krzyżu. Rozpocznijmy naszą modlitwę aktem żalu. Uznajmy naszą obojętność na miłość Boga, przepróśmy za nasze grzechy, przez które krzyżowaliśmy Chrystusa obecnego w naszym życiu. Prośmy o miłosierdzie dla nas i całego świata:

P: Panie, który przyszedłeś na świat, aby pojednać nas z Ojcem, zmiłuj się na nami

W: Zmiłuj się na nami.

P: Chryste, który umarłeś na krzyżu za nasze grzechy, zmiłuj się nad nami.

W: Zmiłuj się nad nami.

P: Panie, który poprzez swoją mękę i śmierć dałeś nam nowe życie, zmiłuj się nad nami

W: Zmiłuj się nad nami

P: Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy doprowadzi nas do życia wiecznego. Amen

P: Usiądźmy. Z uwagą wysłuchajmy fragmentu Ewangelii św. Marka, opisującej śmierć Jezusa na krzyżu

Wyznaczona wcześniej starsza osoba lub sam prowadzący czyta z Biblii fragment Ewangelii św. Marka – Mk 15, 1-47

Po odczytanej Ewangelii możemy zaśpiewać pieśń o krzyżu np.: „*Krzyżu Chrystusa*”

P: Teraz posłuchajmy rozważania Ojca Świętego Franciszka:

Chrystus z miłości oddał samego siebie aż do końca, aby cię zbawić. Jego rozpostarte ramiona na krzyżu są najcenniejszym znakiem przyjaciela, który potrafi posunąć się do ostateczności: „Umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował” (J 13, 1).

Święty Paweł stwierdził, że żyje, powierzając się tej miłości, która dała mu wszystko: „Obecnie życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Ga 2, 20). Ten Chrystus, który zbawił nas na krzyżu od naszych grzechów, z tą samą mocą całkowitego daru z siebie nadal dzisiaj nas zbawia i odkupuje. Popatrz na Jego krzyż, przylgnij do Niego, daj się zbawić, ponieważ ci, którzy pozwalają, żeby ich zbawił, zostają wyzwoleni od grzechu, od smutku, od wewnętrznej pustki, od izolacji. A jeśli grzeszysz

i odchodzisz, On cię podnosi na nowo mocą swego krzyża. Nigdy nie zapominaj, że On przebacza siedemdziesiąt siedem razy. Za każdym razem bierze nas w swoje ramiona. Nikt nie może nas pozbawić godności, jaką obdarza nas ta nieskończona i niewzruszona miłość. On pozwala nam podnieść głowę i zacząć od nowa, z taką czułością, która nas nigdy nie zawiedzie i zawsze może przywrócić nam radość.

Jego przebaczenie i zbawienie nie są czymś, co kupiliśmy lub co musimy nabyć za pomocą naszych uczynków lub wysiłków. On nam darmo przebacza i nas wyzwala. Jego ofiarowanie się na krzyżu jest czymś tak wielkim, że nie możemy i nie musimy płacić, musimy je tylko przyjąć z ogromną wdzięcznością i radością, że jesteśmy tak kochani, zanim mogliśmy to sobie wyobrazić: „Bóg sam pierwszy nas umiłował” (1 J 4, 19).

(Franciszek, *Christus vivit*, p.118,119,121.)

Możemy zostawić chwilę ciszy na indywidualną refleksję nad usłyszanym słowem

2. Modlitwa powszechna

P: Powstańmy. Chrystus oddał życie za każdego człowieka, bez wyjątku. Złączeni z Nim prosimy Ojca niebieskiego o miłosierdzie dla nas i wszystkich ludzi. Po każdym wezwaniu będziemy powtarzać: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze się za cały Kościół święty, aby wszystkim ludziom głosił Twoje zbawienie i trwał w wyznawaniu prawdziwej wiary.

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze się za naszego papieża Franciszka, biskupa Romana, wszystkich biskupów i kapłanów, aby posłuszni Duchowi Świętemu z radością głosili Ewangelię

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze za katechumenów, którzy przyjmą sakrament chrztu św., aby otworzyli swoje serca na dar wiary.

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze za wyznawców Chrystusa z różnych Kościołów, abyśmy wszyscy byli zjednoczeni w jednej wierze i wzajemnej miłości

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze za Żydów – naród wybrany, aby wierny przymierzu z Tobą osiągnął pełnię odkupienia

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze za niewierzących, aby postępowali za tym, co dobre i tak pozwolili się odnaleźć przez Twoją miłość

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojcze za rządzących państwami, daj im Twoją mądrość, aby troszczyli się o prawdziwy pokój i bezpieczeństwo

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojczy za wszystkich strapionych, cierpiących i tych, którzy im służą. Oddal epidemię koronawirusa, przywróć zdrowie chorym, odwagę zalęknionym, wybaw świat od głodu, klęsk żywiołowych i napełnij wszystkich Twoim pokojem

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Prosimy Cię, Ojczy za konających oraz zmarłych, szczególnie na skutek epidemii, obdarz ich radością nieba i pociesz osierocone rodziny

W: Miej miłosierdzie dla nas i całego świata

P: Módlmy się, jak nas nauczył Jezus Chrystus: Ojczy nasz ...

3. Przyjęcie duchowo Komunii Św. i adoracja krzyża

P: Chcemy teraz przyjąć Ciebie Jezu w Komunii Św. duchowej. Weźmy do rąk przyniesione przez nas krzyże. Trzymając je będziemy powtarzać słowa modlitwy „*Duszo Chrystusowa*”. Następnie każdy ucałuje swój krzyż z taką wiarą jakby w tym momencie przyjmował Chrystusa w Komunii Św. Uklękniemy.

P: Wpatrując się w krzyż módlmy się wspólnie (lub modli się prowadzący, reszta podąża w myślach za słowami):

Duszo Chrystusowa, uświęć mnie.

Ciało Chrystusowe, zbaw mnie,

Krwi Chrystusowa, napój mnie.

Wodo z boku Chrystusowego, obmyj mnie.

Męko Chrystusowa, pokrzep mnie.

O dobry Jezu, wysłuchaj mnie.

W ranach swoich ukryj mnie.

Nie dopuść mi oddalić się od Ciebie.

Od złego ducha broń mnie.

W godzinę śmierci wezwij mnie.

I każ mi przyjść do siebie,

Abym z świętymi Twymi chwalił Cię,

Na wieki wieków. Amen.

P: Z wiarą ucałujmy krzyż Chrystusa i trwajmy chwilę w ciszy, jak po przyjęciu Komunii Św.

P: Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste zmiłuj się nad nami (3 razy)

I Ty, któraś współcierpiała, Matko Bolesna przyczyn się za nami

P: Powstańmy. Zwróćmy się teraz do Maryi, którą Jezus dał nam na krzyżu jako naszą Matkę. Oddajmy Jej pod opiekę naszą rodzinę oraz wszystkich dotkniętych epidemią.

Pod Twoją obronę uciekamy się ...

P: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen

Rodzice mogą teraz swoim dzieciom uczynić na czole znak krzyża jako błogosławieństwo

Modlitwa Wielkanocna w rodzinie

Wspólną modlitwę najlepiej zorganizować w Wielką Sobotę, ale można też w Niedzielę Wielkanocną. Rodzina gromadzi się wokół stołu nakrytego białym obrusem. Na środku stołu kładziemy krzyż, egzemplarz Pisma Świętego (zaznaczamy fragment z Ewangelii św. Mateusza – Mt 28, 1-10), obok jedną, dużą świecę (na razie zgaszona, zapalimy ją uroczysto na początku nabożeństwa), zapalki oraz baranka wielkanocnego. Można też postawić kwiaty. Każdy też przynosi małą świecę, którą w odpowiednim momencie odpali od świecy ze stołu. Prowadzący ma wydrukowany tekst nabożeństwa

1. Wszyscy stoimy wokół stołu

P: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

P: Światło Chrystusa Zmartwychwstałego (zapalenie świecy)

W: Bogu niech będą dzięki

P: Stojąc, wysłuchajmy z uwagą fragmentu Ewangelii św. Mateusza, który opowiada o spotkaniu kobiet ze Zmartwychwstałym Chrystusem. Postawa stojąca jest znakiem wolności dziecka Bożego i gotowości głoszenia Ewangelii.

Jedna osoba czyta z Biblii – Mt 28, 1-10. Po Ewangelii można zaśpiewać dowolną pieśń wielkanocną np.: „Zwycięzca Śmierci”

P: Usiądźmy i wysłuchajmy rozważania Ojca Świętego Franciszka, który tłumaczy sens zmartwychwstania Jezusa dla naszego życia:

On żyje! Trzeba to często przypominać, ponieważ grozi nam, że będziemy przyjmowali Jezusa Chrystusa tylko jako dobry przykład z przeszłości, jako wspomnienie, jako kogoś, kto nas zbawił dwa tysiące lat temu. To by na nic się nie zdało, zostawiłoby nas takimi samymi, jakimi byliśmy wcześniej, nie wyzwoliłoby nas. Ten, kto napelnia nas swoją łaską, Ten, który nas wyzwala, Ten, który nas przemienia, Ten, który nas leczy i umacnia, to Ktoś, kto żyje. To zmartwychwstały Chrystus, pełen życia nadprzyrodzonego, przyodziały w nieskończone światło. Dlatego święty Paweł powiedział: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara” (1 Kor 15, 17).

Jeśli On żyje, to naprawdę może być obecny w twoim życiu, w każdej chwili, aby napelnić je światłem. Tak więc nigdy nie będzie więcej samotności ani opuszczenia. Nawet gdyby wszyscy odeszli, On będzie, tak jak obiecał: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). On napelnia wszystko swoją niewidzialną obecnością i gdziekolwiek pójdiesz, będzie na ciebie czekał. Ponieważ On nie tylko przyszedł, ale przychodzi i będzie przychodził każdego dnia, aby zaprosić cię do pójścia w kierunku coraz to nowego horyzontu.

Kontempluj Jezusa szczęśliwego, przepełnionego radością. Raduj się ze swoim Przyjacielem, który zwyciężył. Zabili świętego, sprawiedliwego, niewinnego, ale On zwyciężył. Zło nie ma ostatniego słowa. Także w twoim życiu zło nie będzie miało ostatniego słowa, ponieważ twój Przyjaciel, który cię kocha, chce w tobie zatriumfować. Wybawca twój żyje.

(Franciszek, *Christus vivit*, 124-126)

Teraz każdy może się podzielić usłyszonym słowem, powiedzieć co go dotknęło, pocieszyło, zaskoczyło, umocniło. Można jednak zrezygnować ze wspólnego dzielenia się i zostawić chwilę ciszy na indywidualną refleksję

2. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

P: Chrystus umarł i zmartwychwstał. Poprzez sakrament chrztu my razem z Nim umarliśmy dla życia w grzechu, aby powstać do nowego życia w przyjaźni z Bogiem. To nasi rodzice, kierując się wiarą, zdecydowali o naszym chrzcie. Dzisiaj jesteśmy zaproszeni, by odnowić przyrzeczenia chrzcielne, to znaczy świadomie, osobiście i z wdzięcznością przyjąć dar naszego chrztu. Powstańmy, odpalmy nasze świece od świecy na stole.

Trzymając w rękę płonące świece – znak Chrystusa Zmartwychwstałego, wyrzeknijmy się zła i wyznajmy wiarę. Odpowiadajmy wszyscy świadomie i wyraźnie na zadawane pytania.

P: Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W: Wyrzekam się

P: Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby nie być niewolnikiem grzechu?

W: Wyrzekam się

P: Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W: Wyrzekam się

P: Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, który cię kocha i z miłości dał ci życie?

W: Wierzę

P: Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, narodzonego z Maryi Dziewicy, który umarł za Ciebie, zmartwychwstał, jest po prawicy Ojca i towarzyszy Ci na drodze twojego życia?

W: Wierzę

P: Czy wierzysz w Ducha Świętego, który rozlewa miłość Bożą w twoim sercu, ucząc Cię Boga uznawać za Ojca, a Jezusa za jedyne Pana?

W: Wierzę

P: Czy wierzysz w Święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę

P: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu ...

P: Z dziecięcą ufnością prosimy Ojca niebieskiego, byśmy wytrwali w mężnym wyznawaniu wiary i potrafili dzielić się nią z innymi: Ojciec nas ...

3. Przyjęcie duchowo Komunii Św.

P: Przyjmiemy teraz duchowo Komunię św. do naszych serc. Uklęknijmy.

Otwórzmy swoje serca przed Jezusem, tak jakby On był tu teraz obecny w Najświętszym Sakramencie. Wołajmy wspólnie:

W: Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem

P: Niech każdy w swoim sercu wzbudzi pragnienie przyjęcia Jezusa w Komunii Św. Możemy w ciszy naszego serca mówić teraz: Przyjdź Panie Jezu (chwilka ciszy)

Módlmy się wspólnie:

P: *Jezu mój! wierzę, że jesteś obecny w Najświętszym Sakramencie.*

Miłuję Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w duszy mojej.

Ponieważ teraz nie mogę Cię przyjąć sakramentalnie,

przyjdź przynajmniej duchowo do serca mojego.

Obejmuję Cię jakobyś już do mnie przyszedł

i cały z Tobą się łączę,

nie dozwól, abym się miał oddalić od Ciebie.

(Św. Alfons Liguori, *Nawiedzenia Przenajświętszego Sakramentu*, Lublin 2002, s. 13-14)

P: Prośmy teraz Pana o ustanie epidemii, zdrowie dla chorych, pokój dla strapionych, siłę dla służb medycznych, życie wieczne dla zmarłych:

Święty Boże, Święty mocny, Święty a nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (3 razy)

Pod Twoją obronę ...

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen

P: Chrystus zmartwychwstał. Alleluja

W: Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja

BŁOGOSŁAWIENSTWO STOŁU PRZED UROCZYSTYM POSIŁKIEM W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

(„Obrzędy błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich”, t. 2, Katowice 2001, nry 1347-1350)

Ojciec rodziny lub przewodniczący zapala świecę umieszczoną na stole i mówi:
Chrystus zmartwychwstał. Alleluja.

Wszyscy odpowiadają:
Prawdziwie zmartwychwstał. Alleluja.

Następnie ktoś z uczestników odczytuje tekst Pisma Świętego.

1 Tes 5, 16-18: *Zawsze się radujcie.*

Bracia i siostry, posłuchajcie słów świętego Pawła Apostoła do Tesaloniczan.

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie. W Każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was.

Albo:

Mt 6, 31 ab.32b-33: *Nie troszczcie się zbyt i nie mówcie: co będziemy jeść?*

Bracia i siostry, posłuchajmy słów Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie troszczcie się zbyt i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane”.

Po odczytaniu tekstu przewodniczący mówi:

Módlmy się.

Z radością wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary, i jak dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas jako biesiadników w Twoim królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

Po posiłku ojciec rodziny lub przewodniczący mówi:
Uczniowie poznali Pana. Alleluja

Wszyscy: **Przy łamaniu chleba. Alleluja.**

Módlmy się:

Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które wysłużył nam Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie i w swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.